

af disse Adjektiver, som kunne findes ud af Anmærkningerne til Finansloven, og stillet det op saaledes, at hans Forsvar for en i og for sig ganske umulig Stilling blev ganske acceptabelt og saa meget nydeligt ud. Jeg kan kun komplimentere det ærede Medlem for hans behændige Holdning.

Harald Jensen: Den ærede Ordfører udtalte, at jeg havde gennemgaaet disse Poster omhyggeligt. Ja, det er ganske rigtigt, det har jeg gjort to Gange. Da min Partifælle og jeg stillede Ændringsforslag til 2den Behandling, gennemgik vi disse Poster og fandt, at adskillige af dem meget godt kunde stryges, og derfor stillede vi et Ændringsforslag om at nedsætte denne Udgift ganske betydeligt. Jeg har konstateret, at den højtærede Krigsminister har givet os Medhold i, at disse Poster kunde stryges. Selvfølgelig er jeg klar over, at den højtærede Krigsminister vel ikke siger, at de ere nødvendige, og jeg ved ikke af, at jeg har tillagt Krigsministeren dette Udtryk, idet jeg ikke er gaaet ud paa at ville tilsnige mig noget. Det, jeg har villet fremhæve, var, at den højtærede Krigsminister dog kunde komme og sige, at disse Ting ikke vare saa paa-trængende nødvendige, at de ikke kunde vente. Hvis der var en 4de Behandling af Finansloven, og den højtærede Krigsminister til den Tid fik Lyst til noget andet, kunde vi maaske opleve, at disse Kabler slet ikke bleve nødvendige, men at der i Stedet for dem blev en anden Ting nødvendig. Derfor synes jeg, at man ikke saa ganske lige kan tro paa Nødvendigheden af Kablernes Reparation — særlig da der er brugt det Udtryk, at de ere „næsten“ ubrugelige, saa at de altsaa kunne bruges endnu. Naar man ikke ubetinget kan tro paa Nødvendigheden, synes jeg ikke, man godt kan stemme derfor. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer mod denne Bevilling.

En Diskussion om de 90,000 Kr. tror jeg ikke, der er meget at faa ud af, saa jeg behøver ikke at spille Tingets Tid dermed. Sagen er alligevel den, at først bliver Stillingen fastslaaet ved 1ste Behandling: man fastsætter, at man ikke vil ud over de sædvanlige Poster, men naar vi saa ere færdige med Finansloven, ere vi dog komme betydeligt højere op. Det er ganske rigtigt, at disse Poster, som ere tilførte, ere saadanne, som vi alle have givet vort Minde til. De 90,000 Kr. til Forsøgsforplejningen er jo en Bevilling, som vi alle have givet med Glæde, og ganske vist

have vi derved selv været meddelagtige i Forhøjelsen, men det havde dog været ikke saa lidt mere ønskeligt, om det store Flertal havde fulgt Mindretallet og knappet lidt af paa Militærudgifterne — der er jo nok at tage af — saa at man kunde have givet Soldaterne bedre Forplejning og bedre Kaar i det hele taget, uden at Udgifterne til Militærvæsenet som Helhed vare stegne. Det store Flertal skulde have fulgt os. Vi foreslog at stryge omtrent 5 Millioner Kroner, men vi havde med stor Taknemmelighed taget imod, om det store Flertal havde hugget denne Sum tværs over og givet os det halve. Saa havde der været Raad til at give Soldaterne baade bedre Klæder og bedre Løn og i det hele taget til at hjælpe paa selve de Forhold under Militærvæsenet, hvor det drejer sig om Mennesker og Menneskers Liv, og hvor der bør hjælpes.

Krigsministeren (Madsen): Jeg skal fatte mig i Korthed. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde. Over for den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at jeg ingen Sinde har sagt om de forskellige Vedligeholdelsesarbejder, som jeg nu foreslaar at stryge, at de ere nødvendige, eller at de ikke ere særlig nødvendige. Det er ingenlunde med Lyst at jeg er gaaet til dette, som jeg anser for et nødvendigt Onde, nemlig at stryge meget vigtige Vedligeholdelsesarbejder for at kunne faa gennemført denne Bevilling, som jeg anser for uundværlig. Det gaar ikke paa nogen Maade an at risikere, at Søbefæstningen i Krigstilfælde mangler de Telegraf- og Telefonforbindelser, uden hvilken Kommandoen overhovedet ikke kan føres. Det Ansvar vil jeg ikke tage paa mig. Derfor maatte jeg, uagtet det var med stor Ulyst, finde mig i, at meget vigtige og nødvendige Reparationsarbejder bleve udskudte, og derfor skal jeg, som Sagerne staa, tillade mig at anbefale, at man følger Flertallet.

Ordføreren (Zahle): Jeg ønsker dog, da de 90,000 Kr. til Forsøgsforplejningen ere fremdragne — uagtet jeg indrømmer, at min ærede Modpart synes at skamme sig lidt ved at skulle tage denne Sag op — at gøre en Bemærkning. Der anføres det Argument, at man kunde have sparet noget ved at vedtage de Ændringsforslag, som Socialdemokraterne havde stillet ved anden Behandling, og derved have indvundet ikke alene de 90,000 Kr., men maaske mere til.